

трешни идеи. Извънъ себе си пъкъ човѣкъ има осемъ вѣзможности. Каквото и да прави, обаче, човѣкъ трѣбва да бѫде свързанъ съ своята разумна срѣда. Ако иска, напримѣръ, да развива тѣлото си, той трѣбва да се свърже съ дихателната система. Тя е най-мощното нѣщо въ човѣка. Спре ли се живота на тази система, съ нея заедно спира и физическиятъ животъ. Оттукъ вадимъ следното заключение: Каквото е дишането на човѣка, такива сѫ и неговите мисли и чувства. Значи, мисъль, чувство и дишане сѫ синоними. — Защо трѣбва да чувствувамъ? — За да дишашъ. — Защо трѣбва да мисля? — За да дишашъ. Нормалното, правилното дишане подразбира нормално чувствува-
не и права мисъль. Човѣкъ трѣбва да диша тихо, спокойно, равномѣрно, безъ никакво хъркане и шумъ. Човѣкъ може да развива въ себе си правилно дишане. По дишането на човѣка познаватъ, здравъ ли е той, или не. Дишането опредѣля характера на човѣка. Който има нормални чувствувания и прави мисли, той е характеренъ човѣкъ. Правилното дишане подразбира прави мисли, чувства и дейстия. Правилното дишане на човѣка е резултатъ на правиленъ, разуменъ животъ, който той е водиль отъ редъ поколѣния насамъ. За развиwanе на правилно дишане въ човѣка има много методи, които даватъ добри резултати, но трѣбва да се приложатъ съ вѣра.